

N:o 19.

Af herr **D. Persson** i Tällberg, *om ändrad lydelse af § 86 regeringsformen.*

Med åberopande af den utaf flertalet ledamöter från Andra Kammaren anförda reservationen till konstitutionsutskottets utlåtande n:o 7 år 1892 får jag härmed hemställa,

det Riksdagen måtte antaga nedanstående förslag till ändrad lydelse af § 86 regeringsformen att hvila till vidare grundlagsenlig behandling:

§ 86.

1. Med tryckfrihet förstås hvarje svensk mans rättighet att, utan några af den offentliga magten i förväg lagda hinder, utgifva skrifter, att sedermera endast inför laglig domstol kunna tilltalas för deras innehåll och att icke i annat fall kunna därför straffas, än om detta innehåll strider emot tydlig lag, gifven att bevara allmänt lugn, utan att återhålla allmän upplysning. Alla handlingar och protokoll i hvad mål som helst, de protokoll undantagna som uti statsrådet och hos konungen i ministeriella ärenden och kommandomål föras, må ovilkorligen genom trycket kunna utgifvas. Ej må tryckas banko-riksgäldsverkens proto-

koll och handlingar rörande ärenden, hvilka böra hemliga hållas.

2. Med församlingsfrihet förstås svenske mäns rättighet att sammankomma för öfverläggning om allmänt eller enskildt ärende samt att med öfverläggningen fortfara, så länge intet mot lag stridande förekommer.

Närmare bestämmelser i afseende på denna rätts utövande meddelas genom lag, som stiftas i den ordning, 87 § 1 mom. stadgar.

Stockholm den 16 januari 1893.

D. Persson.

N:o 20.

Af herr **C. J. Hammarström**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om framläggande af förslag till författning i syfte, att staten måtte bekosta vård åt medellöse sinnessjuka m. m.

Det lagbundna samhället är till för betryggande af den enskildes rätt såväl i förhållande till öfriga enskilda medborgare som ock i förhållande till samhället i sin helhet, likasom det å andra sidan afser hela samhällets trygghet gent emot den enskilde medborgaren. På grund deraf har också den enskilde individen lagliga skyldigheter, hvilka böra, så långt möjligt är, ställas i förhållande till hans lagliga rättigheter, och tvärt om. Denna ömsesidighet gifver samhället moralisk rätt och pligt att på laglig väg värna sig mot faror från samhällsvådliga personer, såsom brottslingar och sinnessjuka. Till den ändan har staten bekostat uppförande af fängelser för de förre och hospital för de senare.

Staten har hvad beträffar brottslingar dragit försorg derom, att de under fängelsetiden erhålla nödig vård samt kläder och föda. Men